

Изх. №53-04-293/21.05.2018 г.

ДОПК – чл. 136 -139;

ДОПК – чл. 140;

ЗКПО – чл. 195

ОТНОСНО: Удостоверяване на основания за прилагане на СИДДО, при настъпила промяна на обстоятелствата по чл. 136 – 138 от *Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК)*.

В запитването е изложена следната фактическа обстановка:

Дружеството е с предмет на дейност – предоставяне на консултантски, технически и инженерингови услуги в областта на осъществяване на търговски сделки с енергия, включително набавянето на първична енергия и нейни деривати, оптимизиране на производството на електроенергия, както и осъществяване на енергийни услуги и дейности в енергийния сектор. Дружеството притежава лиценз № Л-264-15/14.04.2008 г. за търговия с електрическа енергия, издаден от КЕВР.

Във връзка с осъществяване на основната си дейност, дружеството е възложило в началото на тази година на чуждестранен контрагент, от държава членка на Европейския съюз, доставка на консултантски услуги, попадащи в обхвата на данък при източника. Във връзка с консултантската услуга от контрагента са получени следните документи: надлежно издадена фактура; декларация от притежателя на доходите; удостоверение от данъчната администрация на държавата, на която притежателят на доходите е местно лице и извлечение от търговския регистър, показващо правомощието на представител на лицето, което е подписало декларацията. На база получените документи, платец на дохода – дружеството е приложило СИДДО, тъй като възнаграждението е под 500 000,00 лв.

През месец април чуждестранния контрагент уведомява дружеството по имейл, че е извършена промяна на името си и правната форма от ООД в АД, но запазва същия ДДС номер.

Във връзка с изложената фактическа обстановка е поставен следният въпрос:

При последваща доставка по същия договор за консултантски услуги през 2018 г., на база информацията за променено наименование и правна форма, трябва ли отново да се изискат нови документи, необходими за прилагане на СИДДО, а

именно: декларация от притежател на доходите, удостоверение от данъчната администрация на държавата, на която притежателят на доходите е местно лице и извлечение от търговския регистър, показващо правомощието на представител на лицето, който я подписва или е достатъчно само имейла и актуално извлечение от търговския регистър за осъществената промяна в името и правната форма?

Предвид изложената фактическа обстановка, въпросите и относимата към тях нормативна уредба, изразявам следното становище:

Спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане се прилагат след удостоверяване на основанията за това. Процедурата по прилагане на данъчните облекчения за чуждестранни лица, предвидени във влезли в сила СИДДО, е уредена като особено производство в Раздел III на Глава шестнадесета от ДОПК. **За да ползва предвидените в съответната СИДДО облекчения след възникване на данъчно задължение за доход от източник в страната, чуждестранното лице удостоверява наличието на основания за прилагане на СИДДО. Съгласно чл. 135, ал. 2 от ДОПК данъчното облекчение, предвидено в съответната СИДДО, се прилага едва след удостоверяване на основанията, посочени в чл. 136 от кодекса. Удостоверяването на основанията за прилагане на СИДДО е пред орган на приходите или пред платеща, в зависимост от годишния размер на начисления от последния доход:**

1. В случай, че годишният размер на начисления от платеща на чуждестранното лице доход е с общ размер **до 500 000,00 лв., обстоятелствата по чл. 136 се удостоверяват пред платеща** – чл. 142, ал. 1 от ДОПК;

2. В случай, че годишният размер на начисления от платеща на чуждестранното лице доход е с общ размер **над 500 000,00 лв., обстоятелствата по чл. 136 се удостоверяват пред орган по приходите** от компетентната *териториална дирекция (ТД)* по регистрация на платеща на дохода – чл. 137 – 139 от ДОПК.

Когато предпоставките за прилагане на СИДДО следва да се удостоверят пред орган по приходите, производството се инициира чрез подаване на нарочно **искане по образец**, утвърден от изпълнителния директор на НАП, към което се прилагат и документи, удостоверяващи наличието на основанията, ведно с писмени доказателства относно вида, основанийето за реализиране, бенефициента и размера на съответния доход (чл. 136 – чл. 139 от ДОПК). Контролът по прилагане на СИДДО се осъществява чрез извършване на проверка или на ревизия. Въз основа на извършена проверка, органът по приходите издава в 60-дневен срок от подаване на искането становище за наличие или липса на основания за прилагане на СИДДО. От момента на издаване на

становище за наличие основание за прилагане на СИДДО или при непроизнасяне в 60-дневния срок може да бъде приложено предвиденото в Спогодбата облекчение (чл. 141, ал. 3, изр. първо от ДОПК). Когато въз основа на подаденото от получателя на дохода искане, бъде възложено извършването на ревизия и в хода на същата се установи, че са налице основанията за прилагане на СИДДО, се счита, че предпоставките за прилагане на СИДДО са налице към момента на подаване на искането.

В случай, че доходът се реализира въз основа на договори с продължително действие или се реализира от едно и също лице на еднакво основание, **искането по чл. 137, ал. 1 от ДОПК се подава еднократно, но чуждестранното юридическо лице се задължава да уведомява ТД за всяка промяна на обстоятелствата по чл. 136 и чл. 138 в 30-дневен срок от настъпването им** (чл. 140 от ДОПК).

В запитването е посочено, че е сключен договор между местното дружество – платец и ЧЮЛ, по който договор има последваща доставка, което води до изводът, че се касае за договор с продължително действие. **При наличие на договор с продължително действие нормата на чл. 140, ал. 1 от ДОПК поставя изрично изискване за подаване на искане по чл. 137, ал. 1 от с.з. Доколкото при начисляване на дохода през настоящата година предпоставките за прилагане на съответната СИДДО не са били предмет на проверка по повод на подадено искане пред компетентната ТД на НАП и не е издадено положително становище, то платецът на дохода следва да удържи и внесе дължими данък при източника по чл. 195 от ЗКПО.**

След внасяне на данъка основанията за прилагане на СИДДО по отношение на обложения доход подлежат на доказване по реда на чл. 129 във връзка с чл. 142, ал. 3 от ДОПК. Претенция относно прилагане на съответната Спогодба може да бъде обективизирана само по отношение на дължими възнаграждения по договора, преди тяхното счетоводно начисляване, чрез подаване на искане по чл. 137, ал. 1 от ДОПК.

Настоящото становище е принципно и е въз основа на изложената в запитването фактическа обстановка. В случаите, когато в производство, възложено по реда на **Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК)** се установи фактическа обстановка различна от посочената, Вие не може да се позовавате на разпоредбата на чл. 17, ал. 3 от ДОПК.